

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 21Csp/101/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619203873
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kristína Glezgová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2020:6619203873.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Kristínou Glezgovou v spore žalobkyne Intrum Slovakia, s.r.o., Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtňa 48, Bratislava, P.O. BOX 205 proti žalovanému Š. X., P. XX.XX.XXXX, X. Y. D.. Z.. Š. XXXX/X, O., občanovi SR v konaní o zaplatenie 3 469,-Eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Súd žalobu o zaplatenie sumy 3 469,-Eur s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne od 03.10.2017 do zaplatenia **z a m i e t a**.

II. Žalovaný nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou na tunajší súd dňa 30.08.2019 sa právny predchodca žalobkyne Všeobecná úverová banka, a. s., skrátený názov: VÚB, a. s., Mlynské nivy 1, Bratislava 829 90, IČO: 31 320 155 ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a. s., IČO: 35 923 130, Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 3 469,-Eur s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnila tým, že spoločnosť Consumer Finance Holding a. s., IČO: 35 923 130 uzatvorila so žalovaným dňa 13.02.2012 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXX, na základe ktorej poskytla žalovanému celkovú sumu pôžičky 4 71,17 Eur (schválená výška pôžičky). Žalovaný sa zaviazal splácať pôžičku v pravidelných 92 mesačných splátkach v sume 124,90 Eur až do celkovej sumy pôžičky vo výške 11 490,80 Eur. Doteraz žalovaný z uvedenej zmluvy uhradil 6 744,72 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobkyňa dňa 26.11.2016 listom - predžalobnou upomienkou vyzvala žalovaného k úhrade dlžných splátok a upozornila ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočnej poskytnutej lehote nedošlo, žalobkyňa dňa 19.01.2017 úver zosplatnila, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 24.01.2017 - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Žalovaný doteraz dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 3 469,-Eur. Ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 10 213,72 Eur, kedy uhradil sumu 6 744,72 Eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Uvedená suma je v prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“. Na základe vyššie uvedeného, celkovú výšku dlžnej sumy žalovaného ku dňu podania návrhu tvorí istina + náklady na vymáhanie - prijaté úhrady = žalovaná suma, t. j. 10 213,72 Eur + 0,-Eur - 6744,72 Eur = 3 469 Eur. Zostatok pohľadávky evidovaný v prehľade splátok a úhrad zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 415,35 Eur, ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatňuje: zostatok - pokuta = žalovaná suma 3 884,35 Eur - 415,35 Eur = 3 469,- Eur.

2. Všeobecná úverová banka, a. s. zaslala súdu vyjadrenie zo dňa 05.11.2019 v ktorom uviedla, že úroková sadzba je v zmluve zreteľne vyjadrená, pričom k jej údajnej neprimeranosti uvádza nasledovné.

Pokiaľ ide o ročnú úrokovú sadzbu vo výške 32%, na ktorú súd poukazuje, treba zdôrazniť, že úrokovú sadzbu ako aj zmluvu treba posudzovať podľa právneho predpisu platného a účinného v čase podpisu zmluvy. Posledná zmena pred prijatím zákona č. 106/2014 Z. z., ktorým sa od 1. júna 2014 nanovo upravila výška odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov bola vykonaná v súvislosti s novelou zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. S účinnosťou od 01.06.2010 novela zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov zmenila aj § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ktorý po novele znel: „Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.“ Dôvodová správa k zákonu č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov k § 53 ods. 6 uvádza: „do § 53 Občianskeho zákonníka sa navrhuje doplniť nový odsek 6, obsahom ktorého je zákaz, aby v spotrebiteľskej zmluve, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov, odplata podstatne prevyšovala odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v obdobných prípadoch. Bude dôležité o akú výšku poskytnutých prostriedkov ide. Či ide o záväzok zabezpečený a obdobie na ktoré sa peňažné prostriedky poskytujú. Tieto tri kritéria majú význam pri určení podstatného prevýšenia odplaty a pri judikatúre možno pri tomto termíne (podstatného prevýšenia) vysledovať hranicu max. 20%.“ Nakoľko zmluva bola uzatvorená pred dátumom 01.06.2014, je podľa žalobkyne bez právneho významu skúmanie odplaty za poskytnutú pôžičku. Žalovaný podpisom zmluvy zároveň prehlásil, že s navrhovanými parametrami zmluvy súhlasí, pričom túto skutočnosť žiadnym spôsobom nespochybnil. Vo vzťahu k poskytnutiu pôžičky žalobkyňa uvádza, že v zmluve je prehľadne uvedené, že poskytnutá pôžička vo výške 4 701,17 Eur pozostávala z poskytnutej hotovosti 800,- Eur a zo sumy 3 901,17 Eur poskytnutej v prospech predchádzajúcich záväzkov žalovaného. Jednalo sa o tzv. konsolidačnú pôžičku, ktorá nemusí byť nevyhnutne poskytovaná v hotovosti, ale slúži na pokrytie predchádzajúcich nesplatených záväzkov žalovaného. Žalobkyňa uvádza, že predchádzajúce záväzky zanikli splnením na základe poskytnutej pôžičky, pričom žalobkyňa si nárok ich titulom v konaní neuplatňuje. Predmetom konania je úverová zmluva č. XXXXXXXX, v rámci ktorej bol žalovaný riadne oboznámený s poskytnutou pôžičkou ako aj s jej základnými náležitosťami. Z predložených príloh žalobkyne je nepochybné, aká výška pôžičky bola žalovanému poskytnutá a akú sumu čiastkovými úhradami zaplatil. Na základe uvedených skutočností žalobkyňa navrhuje, aby okresný súd po vykonanom dokazovaní vyhovel podanej žalobe v celom rozsahu.

3. Uznesením č. k. 21Csp/101/2019-36 zo dňa 13.11.2019 súd vyzval žalovaného na vyjadrenie k žalobe. Žalovaný sa v lehote stanovenej uznesením k veci nevyjadril. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 04.12.2019.

4. Podaním zo dňa 18.02.2020 predložil právny zástupca žalobkyne návrh na zmenu strany sporu na strane žalobkyne. Poukázal na to, že na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená medzi spoločnosťami Consumer Finance Holding, a. s. a Všeobecnou úverovou bankou, a. s. a spoločnosťou Intrum Slovakia s. r. o., IČO: 35 831 154, so sídlom: Mýtna 48, 811 07 Bratislava, spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, Oddiel Sro, vložka č.: 26033/B ako postupníkom, bola pohľadávka žalobkyne ako postupcu voči žalovanému ako dlžníkovi, ktorej zaplata je predmetom tohto sporového konania, postúpená spoločnosti Intrum Slovakia s. r. o. ako postupníkovi. Preto žiada, aby súd pripustil zmenu účastníkov konania.

5.

6. Uznesením č. k. 21Csp/101/2019-85 zo dňa 09.03.2020 súd pripustil zmenu účastníka konania na strane žalobkyne tak, že z konania vystúpila Všeobecná úverová banka, a. s. a vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. Bratislava. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 12.03.2020.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie. Žalobkyňa svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnila podaním doručeným 12.06.2020. Zároveň súdu zaslala vyjadrenie, v ktorom uviedla, že predložená úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Týmto odkazuje na aktuálny právny názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 v právnej veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a. s. c/a U. Y., ktorým sú slovenské súdy viazané. Uvedený rozsudok ako case-law Súdneho dvora Európskej únie predstavuje primárny prameň

európskeho práva v kategórii právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie, ktoré podľa článku 7 odsek 2 druhá veta Ústavy SR majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Podporne odkazuje aj na závery aktuálneho Rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-331/2018. Odplata za poskytnutý úver je v súlade so zákonom a dobrými mravmi. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 32% zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, nakoľko jedinou odplatom poskytnutého úveru je len zmluvný úrok. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery vo výške od 1 500,-Eur do 6 500,- Eur vrátane so splatnosťou od 1 do 5 rokov zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy MFSR v súlade s ust. § 21 ods. 2 Zák.č. 129/2010 Z. z. v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2011 so stavom ku dňu 31.12.2011 predstavovala 18,77% tak, ako je táto hodnota uvedená v úverovej zmluve (priemerná hodnota RPMN). Súdna prax zaujala názor, že postup súdu podľa § 3 ods. 1 OZ má miesto len vo výnimočných situáciách, napr. v prípade šikanózneho výkonu práva účastníkom zmluvného vzťahu. Korektív dobrých mravov nesmie byť na ujmu princípu právnej istoty a nesmie neprímerane oslabovať subjektívne práva účastníkov vyplývajúce z právnych noriem. Nie výška úrokovvej sadzby, ale celková výška odplaty vyjadrená prostredníctvom RPMN je rozhodujúcim faktorom pre ustálenie celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom. Veličina vyjadrená prostredníctvom RPMN predstavuje celkovú odplatu spojenú s úverom, t. j. navýšenie úveru, ktoré je povinný dlžník veriteľovi zaplatiť a tento faktor je rozhodujúci pre ustálenie primeranosti odplaty. Výška dojednej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve 32% neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa ust. § 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa ust. § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 platného a účinného od 1.9.2014. Napriek skutočnosti, že uvedené pravidlo maximálneho stropu výšky odplaty nebolo v čase dojednania úverovej zmluvy v platnosti, zastávame názor, že pokiaľ sám zákonodarca považuje odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi do výšky 2x priemernej RPMN za akceptovanú, v takom prípade výška dojednej odplaty dojednaná v predmetnej úverovej zmluve nemôže byť označená za neprímeranú a v rozpore s dobrými mravmi. Dojednaná odplata v úverovej zmluve vo výške 32% nepresahuje 2x váženého priemeru priemerných hodnôt RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov zverejneného MFSR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2011 so stavom ku dňu 31.12.2011 vo výške 20,40% a zároveň nepresahuje 2x priemernej výšky RPMN zverejnenej MFSR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2011 so stavom ku dňu 31.12.2011 vo výške 18,77% pre obdobné úvery. Dojednaná odplata je primeraná, v súlade so zákonom (ust. § 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy) a dobrými mravmi. Podporne odkazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach pod č. k. 5Co/181/2017-74 zo dňa 25.1.2018 a rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach pod č. k. 5Co/298/2017- zo dňa 13.2.2018. Vzhľadom na to, že žalovaný svoj záväzok voči žalobcovi do dnešného dňa neuhradil, na žalobe v spojení s predloženými dôkazmi trvá v plnom rozsahu.

8. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že nevie platiť tento úveru a ani túto sumu, ktorú požaduje žalobca, pretože poberá minimálnu mzdu, zarába asi o 700,- Eur viac, ale skoro celá mzda je mu strhávaná v exekúcii, takže mu ostáva len minimálna mzda, z čoho nevie zaplatiť žalovanú sumu. Platí si nájom, musí sa aj živiť. Mal aj v minulosti zmluvy o poskytnutí pôžičky so Slovenskou požičovňou a oni sami mu navrhovali refinancovanie, takže sa uzavrela tretia zmluva, ktorá je predmetom tohto konania a takto vznikla zmluva, ktorá je predmetom žaloby. Úrok je veľmi vysoký, aj predtým mal vysoké úroky. Tá exekúcia prebieha pre iného oprávneného, teda nie pre žalobkyňu, resp. pre VÚB, pretože si zobral pôžičky, keďže manželka mala rakovinu a potreboval peniaze na operáciu. Chcel manželke pomôcť, ale sa to nepodarilo, lebo zomrela skoro pred piatimi rokmi, takže dlhy mu sťahuje v súčasnej dobe exekútor v prospech iných subjektov. Ide o pohľadávku Poštovej banky cez firmu spoločnosti Provident. Z toho čo mu ostáva, platiť nevie.

9. Súd vykonal dokazovanie konštatovaním žalobného návrhu, notárskou zápisnicou N3283/2017, opisom rozdelenia majetku a záväzkov, všeobecnými obchodnými podmienkami, prehľadom splátok a úhrad, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti, upomienkou, doručenkou, lustráciami, vyjadrením žalobcu, výzvou súdu, urgenciou, fotokópiou občianskeho preukazu, zmluvou o poskytnutí pôžičky z 28.11.2011, zmluvou o poskytnutí rýchlej pôžičky č. XXXXXXXX zo dňa 02.03.2011, prehľadom transakcií, výpisom z pôžičkovej karty, osobným účtom, schválenou pôžičkou, žiadosťou, zmluvou o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX zo dňa 18.04.2011, žiadosťou o poskytnutie rýchlej pôžičky č.

8006996, výpisom zo sporožirového účtu, prílohami, rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok, podacím hárkom, oznámením o postúpení pohľadávky, žiadosťou o postúpenie a prevod, uznesením o pripustení zmeny strany sporu, rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 17Co/276/2018-170, č. k. 43Co/23/2019-185, č. k. 43Co/9/2019-95 a údajmi o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch.

10. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 13.02.2012 uzavrel právny predchodca žalobkyne Consumer Finance Holding a. s. so žalovaným zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 4 701,17 Eur, ktorej účelom bolo uhradenie konkrétnych predchádzajúcich záväzkov vo výške 3 901,17 Eur (t. j. na zmluvu ev. č. XXXXXXXX sumu 1 190,91 Eur a na zmluvu ev. č. XXXXXXXX sumu 2 710,26 Eur) ako aj poskytnutie hotovosti vo výške 800,00 Eur. Žalovaný sa zaviazal splácať pôžičku v pravidelných 92 mesačných splátkach v sume po 124,90 Eur až do celkovej sumy pôžičky vo výške 11 490,80 Eur pri ročnej úrokovej sadzbe 32%, RPMN 32% a priemernej hodnote RPMN 18,77%. V zmysle zmluvy mala konečná splatnosť nastať v októbri 2019. Spôsob splácania bol dojednaný poštovou poukážkou.

11. Z listu - predžalobnej upomienky zo dňa 26.11.2016 vyplýva, že v dôsledku omeškania žalovaného so splácaním pôžičky bol žalovaný vyzvaný právnym predchodcom žalobcu k úhrade dlhu pod ťarchou vyhlásenia splatnosti celého úveru.

12. Súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci sa jedná o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka ako aj zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zmien a doplnkov ku dňu uzavretia zmluvy 13.02.2012.

13. Podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53, prvá veta OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

15. Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

16. Podľa § 54 ods. 2 OZ v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

17. Podľa § 1 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného ku 13.02.2012 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. účinného ku 13.02.2012 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

19. Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. účinného ku 13.02.2012 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a. druh spotrebiteľského úveru,
- b. obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c. adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d. meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e. identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f. dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g. celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h. opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i. úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j. ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l. právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m. súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n. prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o. úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p. upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q. veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r. výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s. informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t. právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u. spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v. informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w. právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x. názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y. priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota

ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

20. Podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. účinného ku 13.02.2012 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak: zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

21. V tomto prípade bola ročná úroková sadzba úveru dohodnutá vo výške 32% ročne. Táto úroková sadzba (úrok z úveru) je totožná s RPMN, pričom ide o jednu zo zložiek, ktorá vstupuje do výpočtu RPMN. Súd vykonal hodnotenie tejto zložky úveru osobitne, s ohľadom na výšku úveru, splatnosť úveru a podmienky poskytnutia úveru ako tzv. konsolidačnej pôžičky (č. l. 34). Podľa údajov Národnej banky Slovenska „Priemerné úrokové miery z ÚVEROV poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody)“, pri nových obchodoch - spotrebiteľských úveroch poskytnutých nad 5 rokov sa uvádza priemerná úroková sadzba v období 02/12 (čas poskytnutia pôžičky) vo výške 14,25%.

22. Súd vyhodnotil dohodnutú úrokovú sadzbu vo výške 32% ako neprijateľnú, dohodnutú v rozpore s dobrým mravom, nakoľko viac ako dvojnásobne (2,24 násobne) prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu, za ktorú boli úvery poskytované bankami v rozhodnom období.

23. Z rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 15Co/137/2018 zo dňa 17.04.2019 vyplýva, že „v prípade tzv. nebankových subjektov možno pripustiť isté navýšenie úrokovej miery úveru oproti bankám, najmä z dôvodu, že poskytujú pôžičky aj menej bonitným klientom, s čím je spojené väčšie riziko prípadných nesplácaných úverov. Tak ale v danom prípade viac ako 100% navýšenie úrokov v porovnaní s priemernou úrokovou sadzbou úverov poskytovaných bankami v rozhodnom období je nepochybne neprimerané a takému dojednaniu súd nemôže poskytnúť ochranu. Potom aj odvolací súd v konečnom dôsledku dospel k rovnakému záveru ako okresný súd, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov“.

24. Vzhľadom na tieto skutočnosti dospel súd k záveru, že dohoda o takejto úrokovej sadzbe je aj v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatná, nakoľko sa prieči dobrým mravom.

25. Keďže ide o absolútnu neplatnosť časti zmluvy, hľadá sa na časť zmluvy o zmluvných úrokoch, akoby nebola nikdy dojednaná, a preto je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov.

26. Ďalej má súd zato, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov aj podľa § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. účinného k 13.02.2012, pretože zmluva neobsahuje platný údaj podľa § 9 ods. 2 písm. i) o úrokovej sadzbe úveru.

27. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí (podanie doručené súdu dňa 12.06.2020), že nie výška úrokovej sadzby, ale celková výška odplaty vyjadrená prostredníctvom RPMN je rozhodujúcim faktorom pre ustálenie celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, tak toto tvrdenie súd nevyvracia, avšak dodáva, že v prípade, ak by v zmluve bola uvedená výška úrokovej sadzby, ktorá by s ohľadom na ustálenú prax nepresahovala dvojnásobok priemernej úrokovej sadzby v rozhodnom období, bola by RPMN aj naďalej v rámci zákonom dovolenom rozmedzí, ibaže v konečnom dôsledku nižšia, čo by znamenalo nižšie celkové náklady spotrebiteľa.

28. Žalobkyňa sa predloženým vyjadrením a doloženými rozhodnutiami snaží navodiť dojem, že dojednaná odplata je primeraná a v súlade so zákonom. V tomto prípade je potrebné dôsledne odlišovať ekonomický a čisto matematický pohľad na dojednanú odplatu. Z pohľadu zákonných náležitostí zmluvy ako veličín, ktoré vplyvajú na spotrebiteľa pri výbere produktu sú smerodajné najmä údaje ako ročná úroková sadzba a RPMN, ktoré sú vo svojej podstate komplikované, avšak ich zapracovaním vznikne údaj - peňažné vyjadrenie o celkových nákladoch spotrebiteľa, kedy aj priemerný spotrebiteľ dokáže jednoduchým spôsobom porovnať poskytnutú sumu pôžičky, náklady ktoré musí zaplatiť a v konečnom dôsledku aj celkovú sumu, ktorú veriteľovi zaplatí. Nakoľko sa jedná o ekonomické ukazovatele, nie je možné jednoduchým výpočtom tieto veličiny overiť, pričom ročná úroková sadzba, hoc aj vo fixnej sadzbe sa opakovane prepočítava pri postupnom splácaní z inej istiny, čo logicky znemožňuje použitie dostupného matematického výpočtu pri skúmaní celkovej odplaty.

29. Aplikáciou takéhoto postupu by sme prišli k tomu, že pokiaľ žalovaný získal pôžičku vo výške 4 701,17 Eur, pričom sa zaviazal, že vráti 11 490,80 Eur, ktoré predstavujú súčin 92 mesačných splátok a výšky splátky 124,90 Eur, tak by z uvedeného vyplývalo, že pri výške poskytnutej pôžičky 4 701,17 Eur výnos z tejto pôžičky 6 789,63 Eur predstavuje 144,42 %. Tento výnos sa žalovaný zaviazal zaplatiť v 92 mesačných splátkach, čo predstavuje 7 rokov a 8 mesiacov, t. j. matematicky vyjadrené 7,66. Za 1 rok by to teda predstavoval náklad žalovaného 18,85 % (144,42 % : 7,66). Skutočná odplata by teda bola 18,85 %, ktorá je však počítaná čisto matematicky bez použitia ďalších ekonomických veličín a mimo reálneho vzorca na výpočet RPMN v zmysle § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.. Takýmto spôsobom výpočtu, bez zohľadnenia iných súvisiacich veličín má súd za to, že takýto výstupný údaj v podobe odplaty nie je možné použiť v kontexte kontroly spotrebiteľskej zmluvy.

30. V súvislosti s poskytnutím takejto pôžičky súd uvádza, že tzv. konsolidačná pôžička je vlastne refinančná pôžička, vďaka ktorej si klient dokáže splatiť svoje menšie úvery a pôžičky, pričom samotná konsolidácia má v konečnom dôsledku znamenať pre klienta ustálenie pomerov, stabilizovanie finančnej situácie za výhodnejších podmienok, než mal v čase predchádzajúcich úverov.

31. Účelom poskytnutia úveru (pôžičky) bolo refinancovanie pôvodných úverov žalovaného uzatvorených dňa 18.04.2011 a 29.11.2011, ako aj poskytnutie finančnej hotovosti žalovanému. Preskúmaním pôvodných úverov dospel súd k záveru, že v tomto konkrétnom prípade žalobca už samotným poskytnutím úveru konal v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko s poukazom na § 1 ods. 6 zákona č. 129/2010 Z. z. sú podmienky splácania nového spotrebiteľského úveru pre spotrebiteľa horšie z niekoľkých dôvodov.

32. Predpokladom uzatvorenia novej zmluvy je skutočnosť, aby podmienky splácania úveru vyplývajúce z novej zmluvy o spotrebiteľskom úvere neboli pre spotrebiteľa horšie ako podmienky splácania úveru vyplývajúceho z pôvodnej zmluvy (v tomto prípade viacerých zmlúv). Na základe výzvy súdu žalobkyňa predložila súdu pôvodné zmluvy o pôžičke zo dňa 18.04.2011 a 29.11.2011, ktoré súd preskúmal, avšak len v tom rozsahu, aby zistil, či sa žalovaný pri uzatvorení novej zmluvy nedostal do nevýhodnejšieho postavenia.

33. Žalobkyňa uzatvorila so žalovaným dňa 18.04.2011 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX (č. l. 56). Na základe tejto zmluvy bol žalovanému poskytnutých 1 350,- Eur pri úrokovej sadzbe 21%, RPMN 21%, pričom poskytnuté finančné prostriedky mal žalovaný vrátiť v 48-tich mesačných splátkach po 40,52 Eur a konečná splatnosť úveru bola uvedená ako 4/2015. Celkovo mal žalovaný zaplatiť 1 944,96 Eur (náklady spotrebiteľa 594,96 Eur). Dňa 29.11.2011 žalobkyňa uzatvorila so žalovaným zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX (č.l.49). Na základe tejto zmluvy bol žalovanému poskytnutých 2 700,- Eur pri úrokovej sadzbe 32,23 %, RPMN 32,23 %, pričom poskytnuté finančné prostriedky mal žalovaný vrátiť v 60-tich mesačných splátkach po 84,50 Eur a konečná splatnosť úveru bola uvedená ako 11/2016. Celkovo mal žalovaný zaplatiť 5 070,- Eur (náklady spotrebiteľa 2 370,- Eur).

34. V čase pred uzatvorením zmluvy, ktorá je predmetom sporu, mal teda žalovaný minimálne 2 pôžičky, ktoré splácal mesačne vo výške 125,02 Eur (40,52 Eur + 84,50 Eur) a pri dodržaní zmluvných podmienok by uvádzané úvery splatil v 04/2015 a 11/2016 s celkovými nákladmi 2 964,96 Eur, takže by celkovo zaplatil sumu 7 014,96 Eur (istiny 1 350,- Eur a 2 700,- Eur + náklady spotrebiteľa „odplata“ 594,96 Eur a 2 370,- Eur).

35. Novo poskytnutý úver znamenal pre žalovaného splatenie celkovej sumy 11 490,80 Eur pri mesačnej splátke 124,90 Eur, ktorá je síce nepatrne nižšia, avšak s ohľadom na celkovú sumu dostáva spotrebiteľa - žalovaného do výrazne horšieho postavenia, nakoľko celkové náklady sa zvýšili o 3 824,24 Eur (6 789,63 Eur - 2 964,96 Eur). V tomto smere nie je možné prihliadnuť ani na skutočnosť, že žalovanému bolo pri „refinancovaní“ poskytnutá hotovostná pôžička vo výške 800,- Eur. Ďalšou skutočnosťou preukazujúcou zhoršenie postavenia je úroková sadzba nového úveru, ktorá predstavovala 32% s RPMN 32%, pričom v jednom z pôvodných úverov bola úroková sadzba 21% s RPMN 21%.

36. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalovaný vrátil žalobkyňu 6 744,72 Eur z poskytnutých 4 701,17 Eur, preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

37. Podľa § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

39. V prejednanej veci mal úspech žalovaný, ktorému však žiadne trovy konania nevznikli, preto súd vyslovil, že žalovaný nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Filákovská cesta 287, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každá strana v spore dostala jeden rovnopis. Ak strana nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo

d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.